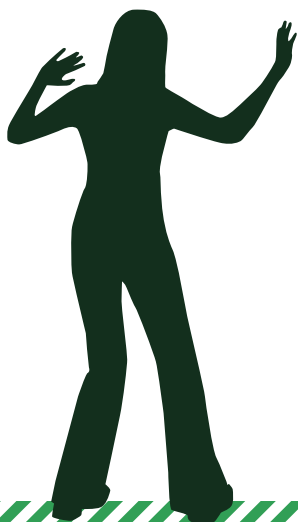

Smrt više nije tako strašna

TEMA:
ŽIVOT I SMRT

Za kršćane smrt ne bi trebala biti zastrašujuća, ali ipak pomisao da bismo sutra mogli umrijeti u nama izaziva osjećaj nelagodnosti. Ne samo to, mnogi se suočavaju sa strahom od smrti koji nas ponekad može potpuno paralizirati. Jedna od njih bila je i Rosilind Jukić.

Rosilind je odrasla u kršćanskoj obitelji i odmalena je učila o Isusu i tome kako će kad umre, otići k njemu u nebo. Sve se činilo dobro dok s jedanaest godina nije prisustvovala pogrebu žene koja je umrla od raka želuca. Lijes je, kao što to nekada zna biti, bio otvoren i Roz (kako je ljudi većinom zovu) je prvi put vidjela mrtvaca. "U tom trenu preplavio me užasan strah i te noći nisam mogla zaspati", sjeća se Roz.

Bio je to samo početak njezinih problema i neprospavanih noći. Od tada nadalje bojala se da će je netko živu pokopati, ili da će se probuditi pored mrtve osobe. Godinama se mučila s tim. "Više puta su drugi molili za mene da me Bog oslobodi straha, ali nakon nekoliko dana strah bi se ponovno vratio", priča Roz. Kad je imala dvadesetak godina, probudila se jedne noći oko dva sata ujutro prestravljena strašnim snom u kojem je našla prijateljicu mrtvu kako leži u kadi u kojoj se utopila. "Upalila sam svjetlo i sjedila na krevetu paralizirana od straha. Sljedećeg dana bojala sam se noći i snova jer nisam mogla izbaciti taj strašan san iz glave", priča Roz i dodaje, "bila sam toliko očajna i željela sam da me Bog oslobodi straha od smrti da sam kleknula u sobi i vapila mu da me oslobodi." Bila je toliko sigurna da je to prekretnica u njezinu životu te da ju je Bog oslobodio straha da je zaokružila datum u kalendaru kao podsjetnik.

I zaista, nakon toga, strahovi su nestali. Više nije bilo noćnih mora i mogla je navečer leći i zaspati znajući da se ništa neće dogoditi. Desetak godina nakon tog događaja, Roz se suočila sa smrću bliskog prijatelja Mladena, koji je umirao od raka pluća. Bila je jedna od posljednjih osoba koja ga je posjetila u bolnici prije njegove smrti. Mladenova je vjera bila snažna i posjeti njemu u bolnicu mnoge su ohrabрили kad su vidjeli kako se hrabro suočava s teškom bolešću. "Bila sam kod njega dan prije njegove smrti. Držala sam ga za ruku, vidjela kako se muči i čula kako je napola svjestan plakao od boli (rak se tada već proširio po cijelom tijelu i bio je u strašnim bolovima). Molila sam Boga da ga uzme k sebi i prekine to mučenje. I tom trenutku sam znala da mi ne bi smetalo da Mladen umre dok ga ja držim za ruku."

Bio je to trenutak kad je Roz sa sigurnošću mogla reći kako se više ne boji smrti. Ne samo da je znala da je to za Mladena tada bilo bolje, već je imala hrabrosti držati za ruku osobu koja bi svakoga trena mogla umrijeti.

Preporuka filma:

Moj život, glume Michael Keaton i Nicole Kidman, film o čovjeku koji umire od raka bubrega i snima poruke svojem nerođenom djetetu.

Glazbena preporuka:

I'll Fly Away, s albuma Redemption Songs skupine Jars of Clay.